

Minä, The Man

MITÄ TULEE KÄYTÄNNÖLLISYYTEEN ja niin sanottuihin käden taitoihin, emme ole keskusteluväleissä.

Näyttäkää minulle auton moottori, niin osaan ehkä huudattaa: "Auton moottori! Siistii!" tai "Whoa! Tsiigatkaa! Tuossa on tulppa tai jokin muu moottorijuttu!"

Tyttärelleni lupaamani puumajan rakentaminen on vieläkin kesken, koska en osaa rakentaa puumajaa. Mökin terassin heiluville rappusille pitäisi varmaan tehdä jotain, mutta mitä? Lyödä itseään kakkosnelosella päähän?

Kesätyöpaikalla 70-luvun lopulla kaksi miestä seiso i puussa. Toinen miehistä käski hakea työkaluvajasta "pokasahan". Juoksin työkaluvajaan. Pysähdyin lukuisten työkalujen eteen: "Pokasaha? Mikä ihmeen pokasaha? Miksi sen nimi on pokasaha? Kenet se on pokannut?". Samalla toinen miehistä ehti laskeutua puusta ja käydä sanaakaan sanomatta hakemassa ihmettelevien kasvojeni edestä "pokasahan", eli kuten nykyään tiedän, "kaari-eli jännesahan".

MIKÄLI OLEN OIKEIN ymmärtänyt, edellisen kaltainen käytännöllisyyden taso ei pidemmän päälle tee hyvää miehille itsetunnolle. En onneksi ehtinyt testata itsetuntoni romahdusastetta, sillä elämäni ilmestyi pelastajaksi uusi teknologia.

Kaikki alkoi, kun hankin itselleni vuonna 1985 ensimmäisen pc:ni, joka vei silloisesta opiskeluyksiöstäni noin 50 prosenttia asuintilaa. Mutta hankinta kannatti, koska olin ensimmäinen. Kun teknologia-arat ystäväni alkoivat viimein hankkia tietokoneita, minä olin se, jolle soitettiin, kun koneissa ilmeni ongelmia.

Minä olin se sankarinero, joka ilmoitti, että printterikaapeli kannattaa kytkeä sekä tietokoneeseen että printteriin, jotta printteri toimisi. Minä olin se, joka selitti isällisesti, kun epätoivoinen ääni soitti keskiyöllä kysyäkseen, miten asiakirja tallennetaan Teko I -tekstinkäsittelyohjelmalla.

Seuraavaksi tulivat puhelimet sekä yhä uudet ja uudet koneet, protokollat ja sovellukset. Jossain vaiheessa olin alkanut tilata tietotekniikkalehtiä niin, että tiesin jotain jostakin. Myöhemmin opin, että internetin keskustelusivuilta löytyy vastaus kaikkeen.

Onneksi suuri osa ystäväistäni oli avuttomia luddiitteja. He ehkä tiesivät, mikä on pokasaha, mutta tietokoneisiinsa ja puheliimiinsa he eivät halunneet tutustua.

Sen sijaan he soittivat minulle ja minä sain tuntea olevani The Man, kun selitin kärsivällisesti, miten tekstiviestiä käytetään; mitä tarkoittaa "buuttaaminen", ja apuohjelmista löytyy muuten sellaiset käytännölliset ohjelmat kuin Levyn eheytyys ja Järjestä uudelleen.

PAITSI ETTÄ OLEN The Man ongelmatilanteissa, olen myös The Man, kun kodin elektroniikkaa päivitetään. Olen mies, joka ker-

HEIDI STRENGELL

too, että itse asiassa on olemassa sellainen kuin laa- ja kais-tayh-teys, joka ei veisi niin paljon rahaa ja aikaa kuin typerä puhelinmodeemi.

Minun ansiostani ystäväpiiriin on hankittu lukuisia tietokoneita, mp3-soittimia ja kännyköitä. Niiden olemassaoloa on ihasteltu, ja vieläkin lämmitän itseäni kylminä iltoina ekstaattisella puhelinsoitolla, jonka sain, kun suosittamani kännykän ostanut ystäväni ei mitenkään päässyt yli siitä tosiseikasta, että "tällä voi kuunnella musiikkiakin! Ja ottaa kuvia!".

Tästä on luonnollisesti seurannut kasvava ylemmyyden tunne, jossa olen täysin unohtanut sen, että se on tulosta ympäristöni avuttomuudesta, ei omasta kyvykkyydestäni.

Sillä ei kuitenkaan ole väliä, koska olen The Man, ja pian joku taas soittaa kysyäkseen, mistä Openofficeen löytyy oikolukuohjelma. ■